

[Lone Dybkjær]

Den tredje forudsætning er, at der i det socialdemokratiske forslag indbygges en opmands-institutionslignende ting, sådan at der vil være en opmand, hvis vi står i den situation, at vi om et halvt år ikke har fået løst problemerne på dette område.

Under de forudsætninger, som jeg her har nævnt, kan Det Radikale Venstre støtte Socialdemokratiets beslutningsforslag.

Inger Stilling Pedersen (KRF):

Ordet brugerbetaling lyder i dag næsten som en trussel: Hvis ikke I makker ret, så truer et spøgelse lige henne om hjørnet! Derfor er vi nødt til at have det forslag, som Socialdemokratiet har fremsat. Sådan virker det på mig.

Jeg må slå fast også fra Kristeligt Folkepartis side, at vi absolut ikke er indstillet på brugerbetaling for lægebesøg. Så kan man jo tillægge os det, eller man kan tillægge regeringen det; det ved jeg ikke. Vi ønsker det ikke.

Jeg mener også, at det er væsentligt, at man nu får nogle måneder til at undersøge mulighederne for at få ordnede forhold på området. Vi er sådan set enige i, at det kan være tiltrængt, at man ser på lægernes forhold: om de er kommet bagud med noget, om udgifterne er blevet for store. Vi har også i vores gruppe drøftet, om betalingen for at få en praksis er blevet for høj, således at det også er medvirkende til, at det bliver dyrere.

Så er jeg helt enig med SF's ordfører, når hun siger, at hvis man skulle have brugerbetaling, så ville det ramme børnefamilier og ældre. Vi er heldigvis en meget stor gruppe, der næsten aldrig er syge og næsten aldrig har brug for læge. Alene af den grund ville brugerbetaling være en helt umulig tanke i forbindelse med lægebesøg.

Der er jo nogle, der siger, at det kunne være, vi kunne spare nogle lægebesøg. Jeg siger: Jamen lad os da hellere få tre lægebesøg for meget end ét for lidt. Det, at man trækker tiden ud, betyder nemlig ofte, at udgifterne i forbindelse med sygdommen bliver større, at hospitalsopholdet måske bliver længere, at skaden slet ikke kan udbedres.

Så dette med tandlægerne: Jeg hører til dem, der mener, at tandlægebesøg heller ikke skulle koste så meget, for det er jo en lige så vigtig del af legemet som alt muligt andet; man burde snarere gå den anden vej.

Kristeligt Folkeparti er indstillet på at støtte regeringens lovforslag. Vi er enige i, at når tiden er gået, og hvis der ikke er opnået en fornuftig overenskomst til den tid, så må der gribes ind igen, og det skal siges helt klart, at brugerbetalingsspøgelset kan man godt mane i jorden.

Sundhedsministeren (Ester Larsen):

Hr. Torben Lund og fru Birgitte Husmark forsøgte trods mine meget klare udtalelser om det modsatte at insinuere, at regeringen ikke ønsker at bevare familielægesystemet, som vi kender det. Det er grundlæggende forkert, og sandhedsværdien af de ærede medlemmers udsagn vokser ikke gennem gentagelser.

De eksempler, man prøvede på at belægge sin påstand med, står jeg lidt uforstående over for.

Vi har aldrig haft gratis medicin her i landet, så derfor synes jeg ikke, at der er megen dokumentation at hente i, at man i en periode har haft en 800 kr.s-regel. Der blev henvist til sundhedslovforslagets mulighed for, at man ud over den gratis lægehjælp kan vælge sig nogle rettigheder, som man betaler for, men det antaster ikke det grundlæggende gratisprincip, som sundhedsloven er bygget op omkring.

Jeg vil gerne understrege, at de aftaler, som PLO og Sygesikringens Forhandlingsudvalg måtte indgå, er uden gyldighed, hvis ikke de har en positiv godkendelse fra regeringen. Med denne godkendelsesbestemmelse følger der selvsagt både en ret og en pligt for regeringen til at undlade godkendelse, hvis der f.eks. er sundhedsfaglige eller samfundsøkonomiske hensyn, der taler for det. Der er altså ikke tale om, at vi har en decentral forhandlingskompetence. Forhandlingerne er afhængige af regeringens godkendelse.

Hr. Torben Lund talte om, at det var et forkert signal at udsende til arbejdsmarkedets parter, at man undlod denne godkendelse. Men det er ikke korrekt, for det er jo kun i forbindelse med overenskomst for almen lægegerning, at der er tale om en lovbunden godkendelsesbeføjelse. En sådan har regeringen ikke over for arbejdsmarkedets overenskomster.

Der er blevet talt om, at de takstforhøjelser, som parterne nu har peget på at man kunne give lægerne, ligger som en automatisk mulighed, en automatisk opfølgning af den nugældende overenskomst. Det er ikke korrekt. Den